

سرمقاله

ادامه از صفحه یک ...

را ارائه داد. طرحی که متضمن حفظ «برجام» و اصلاحات جزئی در جزئیات آن بسار ارائه امتیازهای مناسب از جانب طرف مقابل بود. متأسفانه «ترامپ» حتی پاسخی به این طرحی که شنیده بود نادا! چرا؟ به این علت که طرحی منطقی نبود و باید پذیرفته می‌شد؛ ولی او کماکان اقدامات خود را تشدید کرد.

موقعیت بر تر ایران در مجمع

نکته سوم شاید قدری نیازمند اطلاعات بیشتر باشد؛ ولی به نظر می‌رسد به علت وجود چند قرینه، نتایج مجمع عمومی برای هیئت ایرانی از طرف مقابل خود بهتر بوده است. یکی به علت حضور فعال تر هیئت ایرانی و دیگری به علت رفتار انفعالی و اتهام‌زنی‌های بی‌دلیل آمریکایی‌ها و بالاخره به دلیل مسائل جانبی که برای «ترامپ» به وجود آمد؛ ازجمله کلید خوردن استیضاح او که می‌توان گفت در مجموع هیئت ایرانی را در موقعیت برتری نسبت به طرف آمریکایی قرار داد. مسئله بعدی نیز مربوط به اثرات چنین حضوری است. هر گونه حضور دیپلماتیکی در این گونه مجامع و به نسبت فعالیتیی که انجام می‌دهند و متناسب با میزان اعتبار و دقت مواضع آنان، در اصلاح و تغییر سیاست طرف‌های دیگر مؤثر است. از این رو این دیدار می‌تواند به کاهش تنش‌ها در منطقه کمک کند. هر چند فتیله تنش چنان در حال زبانه کشیدن است که معلوم نیست با این حد از گفت‌وگوها بتوان جلوی بحرانی تر شدن اوضاع را گرفت. در نتیجه نیازمند ابتکارات جهانی بیشتری هستیم تا منطقه وارد مرحله درگیری و جنگ نشود.

داستان خنده‌های آقای روحانی

فیلمی که همزمان با سفر رئیس‌جمهور به نیویورک در فضای مجازی دست‌به‌دست شد، فیلم گفت‌وگوی رئیس‌جمهور فرانسه و نخست‌وزیر انگلیس با «حسن روحانی» است و رئیس‌جمهوری ایران در پاسخ به پیشنهاد مصرانه آن دو، بلند می‌خندد. اما راز خنده‌های روحانی مقابل «امانوئل مکرون» و «بوریس جانسون» چیست؟ رئیس‌جمهور فرانسه روز سه‌شنبه در نیویورک بسیار تالاش کرده تا دیداری میان ترامپ و روحانی ترتیب دهد؛ اما این تالاش‌های او به نتیجه نرسید. در این دیدار سرپایی نیز نخست‌وزیر فرانسه بار دیگر پیشنهاد دیدار روحانی و ترامپ را برای چندمین بار مطرح کرده و جانسون نیز از سخن او حمایت می‌کند. برخی خبرنگاران این گونه نوشته‌اند که مکرون به روحانی گفته بود: «اگر این کشور را ترک کنی و ترامپ را نبینی، از دست دادن یک فرصت است... چون شما که تا مدتی بر نمی‌گردی و ترامپ هم به تهران نمی‌آید». جانسون هم به روحانی گفته بود: «مواقفم، شما باید به روحانی گفتی بایستید و همزمان در آن بپرید». پاسخ «روحانی» اما خنده‌ای با صدای بلند است؛

پاسخ به درخواست مصرانه دو مقام اروپایی که تنها تیرا کننده تمایل رئیس‌جمهور آمریکا هستند و امتیازی هم برای عرضه ندارند. شیخ دیپلمات نیز با خنده بلند خود نشان می‌دهد این خواسته خنده‌دار است و برای تهران قابل پذیرش نیست. در این میان در فضای مجازی برخی ایرادگیرهای دائمی از دولت، به صف شدند و از خنده رئیس‌جمهوری، فریاد و اسفا سر دادند. در حالی که می‌دانند راز خنده‌های روحانی مقابل رئیس‌جمهوری فرانسه و نخست‌وزیر انگلیس چیست؟ منتقدان این نکته را نمی‌بینند که این در مقابل التماس واصرار دو قدرت جهانی برای موافقت رئیس‌جمهوری ایران برای ملاقات با رئیس‌جمهور آمریکا، مگر چیزی جز عزت ملی است؟ کجای این خنده‌ها اشتباه است؟ اتفاقاً آن‌هایی که باید خشمگین شوند از خنده‌های رئیس‌جمهور، طرفین فرانسوی، انگلیسی و آمریکایی هستند نه دلوایسبان داخلی. گفتنی است در دین مبین اسلام گشاده‌رویی در برخورد و انتخاب واژگان مناسب و جذاب منطبق قرآنی، حتی در برابر فرعون سفارش شده است. قرآن کریم می‌فرماید، وقتی حضرت موسی(ع) به پیامبری مبعوث می‌شود، خداوند به او دستور می‌دهد که با زبان نرم و روی گشاده با فرعون رویه‌رو شود. این دستور قرآنی و شیوه پیامبران است. کسانیی که به این رفتار آقای روحانی انتقاد کرده‌اند، انتظار داشتند ایشان با چهره عبوس و غضبناک به آنجا وارد شود؟! ادب و تمدن مردم ایران چنین سابقه‌ای نداشته است، حتی سیدالشهدا(ع) در روز عاشورا تا آخرین لحظه‌ها با زبان نرم، روی گشاده و دعوت به خیر مواجه کرده‌اند. لیخند، جزئی از دیپلماسی است. این تعبیر رهبر معظم انقلاب در دیدار مسئولان و کارگزاران نظام جمهوری اسلامی ایران را باید منتقدان دولت مدنظر قرار دهند که فرمودند: «میدان دیپلماسی، میدان یک نبرد واقعی است؛ منتها نبردی که پشت میز و با لیخند وبا گفتن صبح بخیر و شب بخیر انجام می‌گیرد، وجود ارتباطات دیپلماتیک، هرگز نباید به‌معنای اعتماد به دشمن تلقی شود؛ نباید اعتماد کرد». ۱۳۷۹/۰۴/۱۹

این کلام رهبری در دیدار فرماندهان سپاه پاسداران هم باید‌د نصب‌العین باشد که فرمودند: «عرصه دیپلماسی، عرصه لیخند و درخواست مذاکره است؛ اما همه این رفتارها باید در چارچوب چالش اصلی فهم و درک شود».

احتمال وقوع برخورد نظامی با ایران بالاست

وزیر انرژی اسرائیل، مدعی شد که منطقه منتظر یک انفجار (جنگ میان ایران، آمریکا و اعراب) است؛ پس دولت در اسرائیل باید هر چه زودتر تشکیل شود. «یووال استینیتز» که خود عضو حزب نتانیاهو است، خواستار تشکیل قوری دولت شده تا فشار بر ایران کاهش نیابد. او مدعی شده حالا که ترامپ فشار حداکثری را بر ایران به اوج رسانده، نبود دولت در اسرائیل می‌تواند موجب کاهش این فشار شود؛ بنابراین دولت باید هر چه زودتر تشکیل یابد تا فشار بر ایران حفظ شود. استینیتز، مدعی شده است: منطقه منتظر یک انفجار – جنگ میان ایران، آمریکا و اعراب – است پس دولت در اسرائیل باید هر چه زودتر تشکیل شود.

ترامپ

با اعلام رسمی شروع فرآیند تحقیقات برای استیضاح ترامپ،

آمریکا در تب‌وتاب یک اتفاق تاریخی است

ترامپ، ترس واستیضاح!

بخش‌هایی از این اتهام را قبول کرده است. حدس و گمان‌ها البته بسیار هستند.

اگر اوضاع همین طوری پیش برود، نیازی نیست تا ۲۰۲۰ صبر کنیم. «ترامپ» زودتر از آنچه تصور می‌کنیسم، از اریکه قدرت به زیر کشانده خواهد شد قبل از آنکه جهان بیش از این‌در آتش دیوانه‌بازی‌های یک رئیس‌جمهور تاجر-مسلسک غیر قابل‌پیش‌بینی بسوزد؛ البته اگر خانم «پلوسی» در ریسک بزرگی که استارت آن رازده است، موفق شود.

«تانسی پلوسی»، رئیس‌مجلس نمایندگان آمریکا گفته است: ترامپ، رئیس‌جمهور این کشور با تلاش خود برای ترغیب اوکراین به انجام تحقیقات‌سیاسی درباره «جو بایدن»، امنیت ملی آمریکا را به خطر انداخته است و دموکرات‌ها هیچ گزینه‌ای جز استیضاح ترامپ ندارند. چندروز قبل بود که پلوسی اعلام کرد، کنگره این کشور تحقیقات رسمی برای استیضاح ترامپ را آغاز خواهد کرد. پلوسی گفت، خود او هدایت جلسه کمیته قضایی ویژه استیضاح را در مجلس بر عهده می‌گیرد تا تمام رویه بازپرسی و تحقیق را زیر یک چتر واحد جمع کند.

آنچه تا الان مشخص شده، این است که کنگره می‌گوید ترامپ در تماسی تلفنی با رئیس‌جمهور اوکراین، به صحبت درباره جو بایدن و پسرش پرداخته و کمک دولتی به دولت اوکراین را معلق نگه داشته و با این کار، امنیت ملی آمریکا را به خطر انداخته است. موضوعی که نمی‌شود به‌سادگی از کنار آن گذشت. ترامپ هم تلویحا

عبدالمهدی بعد از عربستان به ایران می‌آید

یکی از اعضای کمیسیون امنیت و دفاع پارلمان عراق، با اشاره به موفقیت‌آمیز بودن سفر «عبدالمهدی» به ریاض گفت که وی به تهران نیز سفر خواهد کرد. به گزارش «السومریه»، بدر الزیادی، عضو کمیسیون امنیت و دفاع پارلمان عراق گفت: در حال حاضر منطقه ملتهب است و برخی طرف‌ها برای ایجاد جنگ و فتنه تلاش می‌کنند؛ بنابراین ورود عراق به این مسئله به‌منظور کاهش تنش و خاموش کردن آتش بحران، امری مهم و ضروری است. وی افزود: سفر عادل عبدالمهدی، نخست‌وزیر عراق به عربستان موفقیت‌آمیز بود و بعد از آن به جمهوری اسلامی ایران نیز سفر خواهد کرد.

سیاست Policy

آن‌ها می‌گویند، امتناع ترامپ از تسلیم شکایت افشاگر دولتی به کنگره که در قانون نسبت به آن تصریح شده است، همزمان با احتمال داخل کردن یک دولت خارجی و معلق نگاه‌داشتن کمک نظامی آمریکا به‌عنوان برگ برنده‌ای برای زدن رقیب سیاسی از سویی او، می‌تواند شاهیی بر عدم کفایت ترامپ باشد. این ماجرا ما را به یاد ماجرای «روسیه» و انتخابات آمریکا (دور قبلی) می‌اندازد. اتهامات درباره دخالت در انتخابات یا تلاش برای خراب کردن رقیب سیاسی، در هر دو پرونده مطرح هستند و البته تفاوت‌هایی هم دارند؛ نخست اینکه فردی افشاگر در پرونده فعلی وجود دارد که می‌تواند یک شاهد محسوب شود. دوم اینکه متن مکتوب مذاکرات تلفنی میان ترامپ و رئیس‌جمهور آمریکا موجود است. سوم اینکه شماری از مقامات رسمی هستند که قطعاً حس کرده‌اند یک چیز غیرعادی در موضوع اوکراین رخ داده است. واکنش ترامپ به داستان استیضاح هم مثل همیشه جالب توجه بوده است. «دونالد ترامپ» بعد از ایراد نطق در سازمان

ملل که به یک نطق «هلی‌گرایانه» تعبیر شد، دموکرات‌ها را متهم کرد که پرونده جدید را دستمایه قرار داده‌اند تا موفقیت او را در مجمع عمومی تحت‌تأثیر قرار دهند. با این حال در مرحله اقدام عملی، رئیس‌جمهور آمریکا به‌سرعت دستور داد متن مکالمه تلفنی‌اش با هم‌تای اوکراینی به‌طور کامل از حالت طبقه‌بندی سری خارج شود. همزمان یک مقام دولتی گفته است که کاخ سفید آماده بر ملا کردن اصل شکایات‌نامه می‌شود. ترامپ می‌گوید، دموکرات‌ها می‌خواهند جمهوری‌خواهان را نابود کنند. دیروز هم در گفت‌وگویی اعلام کرد اگر استیضاح شود، بازار سهام آمریکا سقوط می‌کند. رئیس‌جمهور آمریکا در حالی معتقد است‌اگر استیضاح شود، بازارهای سهام سقوط خواهند کرد که سرمایه‌گذاران با اعلام رسمی آغاز فرآیند تحقیقات استیضاح ترامپ توسط پلوسی، مضطرب شده‌اند. اعلام رسمی شروع فرآیند تحقیقات برای استیضاح ترامپ موجب شد که بازارهای آمریکا در ابتدا سقوط کنند و «داو جونز» ۱۴۲ واحد پایین

نظارت تحت‌تأثیر رفاقت!

سال ۸۹ بود که بحث نظارت بر نمایندگان مجلس در دیدار نمایندگان مجلس هشتم با رهبرانقلاب از سوی ایشان مطرح شد. بعد از آن و در سال ۹۱ بود که قانون نظارت مجلس بر رفتار نمایندگان تصویب و بر پی آن هیئت‌نظارت بر رفتار نمایندگان تشکیل شد؛ هیتی که مهم‌ترین دستور کارش نظارت بر امور مربوط به نمایندگیان در دوران نمایندگی تعریف شد. امروز با گذشت هفت‌سال از تشکیل آن، فعالیت هیئت نظارت بر رفتار نمایندگان در سبیل انتقاده‌ها قرار گرفته؛ به‌طوری‌که گفته می‌شود اقدامات این هیئت تاکنون خروجی قابل‌قبولی نداشته و افکار عمومی شاهد واکنش موثری از سوی این هیئت در برخورد با پرونده‌هایی که به آن ارجاع شده نبوده است. هیئت نظارت بر رفتار نمایندگان در حالی وظیفه نظارت بر عملکرد نمایندگان مجلس را بر عهده گرفته که ترکیب آن را «یکی از نواب رئیس، روسای کمیسیون‌های قضایی و حقوقی و اصل نودوچهار نفر از نمایندگان» تشکیل می‌دهند. همین نظارت نمایندگان بر نمایندگان، هیئت را از مسیر اصلی عملکردی خود منحرف کرده‌است. موضوعی که رئیس‌هیئت‌نظارت بر رفتار نمایندگان هم در گفت‌وگویی آن‌را تأیید کرده و گفته است، «ساختر از هیئت‌نظارت بر رفتار نمایندگان، نظارت‌نماینده بر نماینده است که از نظر علمی، شدنی نیست. علت اینکه بسیاری از مشکلات حل نمی‌شود همین است؛ مثلاً ما برژشکیم و می‌خواهیم برای خودمان تصمیم بگیریم، معلوم است کاری انجام نمی‌دهیم که خودمان زیاد خراب شویم». علاوه بر ترکیب اعضای هیأت نظارت که به محل انتقاد تبدیل شده است، ساختار عملکردی این هیئت هم در نوک پیکان حملات قرار دارد؛ به‌طوری‌که گفته می‌شود عملکرد این هیئت بیشتر تحت‌تأثیر رفاقت‌ها و فضای همکاری قرار گرفته است تا اجرای عدالت. آری، منش، نماینده سابق مجلس معتقد است: «قطعاً عملکرد این هیئت هفت نفره نیازمند بررسی بیشتری است تا مشخص شود کارکرد هیئت نظارت تحت‌تأثیر رفاقت و فضای همکاری قرار گرفته یا اینکه واقعاً عدالت را اجرا کرده‌است». برخی منتقدان براین اعتقادند که برای تصمیم‌گیری درست، باید گروه مستقلی بر نمایندگان نظارت داشته باشد تا چنین شبهه‌هایی پیش نیاید؛ اما اعضای هیئت نظارت در رفتار نمایندگان آن را غیرممکن می‌دانند و در توضیح علت آن می‌گویند: «با توجه به اینکه مقام رهبری اذعان داشتند ترکیب هیئت نظارت بر رفتار نمایندگان را انتها نمایندگان مجلس شورای اسلامی تشکیل دهند، نمی‌توانیم افرادی غیر نماینده به هیئت نظارت بیفزاییم». اگر چه هیئت‌نظارت بر رفتار نمایندگان با هدف راه‌اندازی مکانیزم «خود نظارتی» در مجلس تشکیل شد، اما آنچه بیش از همه عملکرد این هیئت را با انتقادهایی مواجه کرده، انفعال در برابر موضوعات و مباحثی است که پیرامون نمایندگان مجلس مطرح می‌شود؛ انفعالی که موجب شده هیئت نظارت بر رفتار نمایندگان مجلس عملاً به هیئت رسیدگی به شکایات تبدیل شود.

انتقاد شدید نماینده ایران از خاندان سعودی

سفیر و معاون نمایندگی ایران در سازمان ملل، رژیم سعودی را تهدیدی فاجعه‌بار برای صلح و امنیت منطقه دانست و گفت: خاندان فاسد سعودی، حجاز، سرزمین صلح و مدارا را به چشمه افراط‌گرایی و تروریسم تبدیل کرده‌اند. «اسحاق آل حبیب» در واکنش به اظهارات ضدایرانی وزیر خارجه رژیم سعودی افزود: سعودی‌ها بار دیگر از کارت ایران برای مخفی کردن ماهیت واپس‌گرایانه، همچنین ماجراجویی‌های مستمر محکوم خود، انتخاب کردند. وی گفت: شواهد سیاست‌های مخرب عربستان سعودی را نمی‌توان با فتوشاپ و سرزنش دیگران بابت اشتباهات خود نادیده گرفت.

بین‌الملل

به انگیزه اظهارات عمران‌خان

در سازمان ملل

روای «کشمیر»

در کشمکش نیویورک

آواصد/ گروه بین‌الملل
Ava.Sadr@gmail.com

کشمکش ۷۲ ساله، حالا وارد فاز تازه‌ای از رویارویی شده است؛ فازی جدی و البته هشداردهنده. آن قدر جدی که نخست‌وزیر پاکستان در سخنرانی خود در سازمان ملل تهدید می‌کند که ممکن است «کشمیر» رنگ خون به خود بگیرد؛ رنگی که ۷۲ سال است بر تن این منطقه محل‌منزاعه پاشیده‌اند.

زخم ۷۲ ساله دوباره سر باز کرده است؛ زخمی که جان مسلمانان را بیش از همه خراش می‌دهد. کارشناسان می‌گویند در حال حاضر اساسی‌ترین مشکل در این منطقه آن است که دولت هند محدودیت را برای مسلمانان به بالاترین حد رسانده و اجازه نمی‌دهد، همه‌پرسی در این منطقه انجام شود. منازعه بین هند و پاکستان، ارتباط کشمیر با دنیا خارج را قطع کرده و با حضور ارتش هند، مقررات منع تردد شبانه به اجرا گذاشته شد.

«عمران خان» نخست‌وزیر پاکستان، در سخنرانی خود در مجمع عمومی سازمان ملل، همزمان با برگزاری تظاهرات حامیان و معترضان به سیاست‌های هند در کشمیر، در مقابل مقر این سازمان در نیویورک، هشدار داد، اقدامات دولت هند در بخش کشمیر تحت کنترل این کشور ناشی از «کوته‌فکری» بوده و ممکن است منتهی به یک «حمام خون» شود. نخست‌وزیر پاکستان گفت: مردم کشمیر از ترس آزار و اذیت نیروهای هندی ۵۵ روز است در خانه مانده‌اند و محبوس شده‌اند. این در حالی است که «تارنادر مژدی» در سخنرانی خود خطاب به رهبران کشورهای جهان که یک ساعت زودتر از عمران‌خان ایراد شد، موضوعات متفاوتی مطرح کرد. او ضمن مطرح کردن موضوع تهدید تروریسم که از بهانه‌های دولتش برای دست‌زدن به یک سرکوب گسترده در منطقه کشمیر بوده، اما هرگز در این سخنرانی کلمه «کشمیر» را ذکر نکرد و عمده تمرکزش را بر موضوع توسعه اقتصادی و زیرساخت‌های هند گذاشت. عمران‌خان، از سازمان ملل خواست تا حالت انفعال نسبت‌به موضوع کشمیر دربیابد و کاری نکند آن هم در حالی که «مژدی» در سخنرانی خود درباره «مبارزه با تروریسم» و «وحدت» سخن گفت و تأکید کرد که یک جهان چندتکه شده به نفع هیچ کسی نیست. نخست‌وزیر هند بدون ذکر نام کشمیر در سخنرانی‌اش عنوان کرد: ما به کشوری تعلق داریم که به جهان جنگ اعطا نکرده بلکه پیام صلح «بودا» را اعطا کرده است. اما تفاوت‌ها بین سخنرانی این دو رهبر سیاسی مورد توجه رسانه‌ها قرار گرفت. نخست‌وزیر هند صرفاً از روی یک متن از پیش آماده‌شده سخنرانی کرد؛ اما عمران‌خان در سخنرانی خود تقریباً فی‌البداهه عمل کرد. با وجود آنکه سازمان ملل دقایقی بعد از اتمام سخنرانی «مژدی»، متن مربوط به این سخنرانی او را توزیع کرد، اما متن سخنرانی عمران‌خان تقریباً تا حدود دو ساعت بعد از اتمام سخنرانی او منتشر نشد.

عمران‌خان به انگلیسی حرف زد و البته هیچ کدام هم سلفی از خود نگرفتند و نقاشی به حاضران نشان ندادند!

بازدید شاهزاده هری نوه ملکه بریتانیا از یک زمین مین پاکسازی شده در کشور آفریقای نگوла

دختر و پسر ارشد رئیس‌جمهور آمریکا در مراسم جشن تولد مادر بزرگ خود شرکت کردند.

پاکستان

زهره ترسایی / گروه سیاست
Zohre.Tarsae@gmail.com

چالش خنده‌های نیویورکی

انتشار تصاویر و ویدئوهایی از خنده حسن روحانی، در دیدار با «مکرون» رئیس‌جمهوری فرانسه و «جانسون» نخست‌وزیر انگلستان، در حاشیه نشست نودوچهارمین نشست مجمع عمومی سازمان ملل متحد، به کانون اصلی توجه رسانه‌ها و شخصیت‌های سیاسی تبدیل شده است. در این میان، برخی از شخصیت‌ها و رسانه‌ها زبان شدیداللحنی از نقد و مخالفت با خنده‌های روحانی را در پیش گرفته و کنش او را برخلاف غرور ملی ایرانیان ارزیابی می‌کنند. در همین زمینه آیت‌اله باقری‌کنی، طی مطلبی در فضای مجازی تأکید کردند: «این تصویر و مانند آن زیننده یک فرد در سطوح پایین کشور هم نیست. این وهن اسلام است؛ هیچ کس چنین حقی ندارد. من هم حق ندارم سکوت کنم. اسلام را در برابر این‌ها- دولت‌مردان زور گوی غربی- نباید پایین آورد. امام (ره) که از همه بالاتر بود و از او بالاتر هم نمی‌توانند چنین کنند. متوجه نیستیم و فکر می‌کنیم همه کارمایم و می‌توانیم همه اسلام را زیر پا بگذاریم. وقتی خدا را داریم نباید ترسی داشته باشیم. چه زنده بمانیم و چه بمیریم با کشته و شهید بشویم. پیروزی از آن ماست». علاوه بر این، برخی رسانه‌های منتسب به جریان‌های مخالف دولت، انتشار گزارش‌هایی، انتقادهای تند را علیه این خنده‌ها ایراد کردند. آید این انتقادها اگر به‌دلیل دغدغه‌های مهین‌دوستی باشد، نمی‌تواند با مشکل مواجه شود؛ اما زمانی قابل تأمل است که شاهد باشیم این اشخاص و رسانه‌ها معیاری دو گانه نسبت به حضور روسای جمهوری ایران در سازمان ملل و محافل عمومی دارند. در مورد خنده‌ها و لیخندهای مقام‌های کشورها و دیپلمات‌ها، واقعیت این است که یک خنده می‌تواند بر اساس اصول نشانه‌شناسی و خوانش زبان بدن، معانی بزرگی در پی داشته باشد. اگر این اصل مورد توجه قرار گیرد، رفتار روحانی نه تنها مایه سرافکندگی نیست، بلکه به‌نوعی نشان از ایستادگی تهران بر مواضع خود و مخالفت با هر گونه امتیاز دادن بدون حساب و کتاب به اروپا و آمریکا است. در سطحی دیگر، انتقادهای برخی افراد و رسانه‌ها را از رفتار روحانی می‌توان انتخاب‌ها و دلواپسی‌های سلیقه‌ای ارزیابی کرد. از این افراد و رسانه‌ها باید پرسید زمانی که احدی نژاد، با گاف‌های محیرالعقول خود مایه سرسمازی ملت ایران می‌شد، چرا ندایی از آن‌ها بیرون نمی‌آمد. زمانی که احمدی‌نژاد یک نامه به «جرج بوش» و سه نامه به «ولایما» می‌نویسد و هیچ‌ک از روسای جمهوری آمریکا، وقتی به نامه‌نگاری او نمی‌پنند و پاسخ‌اش را نمی‌دهند، آیا غرور ملی ایرانی لکه‌دار نشد که این رسانه‌ها و آقایان سکوت پیشه کردند؟ چرا آن دوران اعتراض و نقدی وارد نکردند؛ علاوه بر این، هو شدن‌های گاه و بیگاه احدی نژاد در نشست‌ها و سخنرانی‌های مختلف در سطح جهانی نیز دیگر موردی است که احساس شرمندگی را برای ملت ایران به وجود می‌آورد؛ اما گویا رسانه‌های مخالف دولت روحانی و برخی اشخاص، در آن زمان چنین وقایعی را نمی‌دیدند یا بر خلاف ارائه عمومی مردم ایران، این رخدادها را مایه عزت ملی خود ارزیابی می‌کردند.

رضامتین / گروه سیاست
Reza.Matin@gmail.com